

شیوه نامه ویرایش و تبدیل پایان نامه به کتاب

بخش اول: ویرایش

از نویسندگان و ویراستاران محترم خواهشمند است، موارد زیر را در نگارش و ویرایش کتاب ها رعایت کنند:

۱. نگارش یا ویرایش متن های کتاب در مرکز نشر هاجر بر اساس اصول پنج گانه زیر است:

الف) فارسی نویسی	ب) ساده نویسی	ه) مستندسازی
ج) کوتاه نویسی	د) روان نویسی	

۲. ضرورت دارد ضمیمه های اثر، مانند پیشگفتار، مقدمه / مقدمه مترجم، تصویرها، نقشه ها، واژه نامه ها، فهرست ها، منابع، چکیده،

پیوست ها و نمایه، به همراه متن اثر به آماده سازی تحویل داده شود.

۳. متن کتاب در محیط وُرد ۲۰۱۰ یا ۲۰۱۶ تایپ شود.

۴. بخش ها و فصل های کتاب واضح و مشخص باشد. در صورتی که تیربندی های اثر، درست و طبق شیوه نامه اداره نباشد، برای

اصلاح بازگردانده می شود.

۵. مؤلف، خود به آیات و روایات مراجعه کند و به پاورقی کتاب های دیگر بسنده نکند؛ چرا که این کار ارزش پژوهش را کم می

کند.

۶. مرکز نشر هاجر برای تصمیم گیری در زمینه نحوه چاپ، طراحی، نوع حروف، قیمت گذاری، نوع کاغذ و سایر

مشخصات فنی کتاب آزاد است.

۷. آوردن عبارت طولانی عربی (به جز آیه، روایت و شعر) در متن پژوهشی ضروری نیست و تنها آوردن ترجمه آن کافی است؛

مگر اینکه عبارت عربی یا واژه و اصطلاح، مورد استناد مستقیم باشد.

۸. معنای آیات، از ترجمه قرآن آیت الله مکارم شیرازی آورده شود.

۹. معنای متن نهج البلاغه، از ترجمه آقای دشتی آورده شود.

یادآوری: رعایت این امر برای یک دستي پژوهش و افزایش سرعت در ویرایش است، نه ارزش گذاری ترجمه ها.

۱۰. واژگان علمی - تخصصی که کاربرد رایج ندارند، در پاورقی توضیح داده شود.

۱۱. در جمله بندی ها، از درازنویسی پرهیز گردد و تلاش شود تا جمله ها در عین پیوستگی، به فعل های جداگانه پایان یابند.

۱۲. از کاربرد تعبیرهای طولانی و نامناسب، مانند نمونه های زیر پرهیز شود:

غیرقابل انکار	←	انکارناپذیر	←	مورد استفاده قرار نگیرد	←	استفاده نشد یا به کار نرفت
غیرقابل بخشش	←	نابخشودنی				

شیوه نقل قول

۱. نقل قول‌های فارسی کمتر از دو خط در گیومه و ادامه متن می‌آید (تصویر ۱) و اگر بیشتر از دو خط بود، بدون گیومه و با تورفتگی می‌آید. (تصویر ۲)
۲. نقل قول‌های عربی کمتر از دو خط داخل گیومه و در ادامه متن می‌آید (تصویر ۳) و بیشتر از دو خط، بدون گیومه و با تورفتگی می‌آید. (تصویر ۴)
۳. آیات قرآن، داخل پرانتز گل‌دار ﴿ 》 می‌آید. آیات کمتر از دو خط در ادامه متن می‌آید (تصویر ۵) و بیشتر از دو خط با تورفتگی می‌آید. (تصویر ۶)

ناپاکی نمی‌گردد و به جرم و جنایت دست نمی‌آلاید. امیرمؤمنان علی علیه السلام در این باره می‌فرماید:

کسی که عقل خود را برای هوای نفسش مقدم بدارد، اعمال و کوشش‌های او همواره نیکو و پسندیده است.^۱

۲

اما همه این اعضا به فرمان قلبند؛ چنان که رسول گرامی اسلام صلی الله علیه و آله می‌فرماید: «زمانی که قلب انسان پاک باشد، جسدش پاک می‌شود».

۱

باشد. رسول اکرم صلی الله علیه و آله در این باره می‌فرماید:

تَكَاثُرُ [فِي] الْأَمْوَالِ جَمْعُهَا مِنْ غَيْرِ حَقِّهَا وَ
مَنْعُهَا مِنْ حَقِّهَا^۱

تکاثر در اموال، انباشت ثروت‌ها، از راه‌های نامشروع و خودداری از ادای حق آن است.

۴

باشد، گلستان و اگر دانه خاری باشد، خارستان پدید می‌آورد. امام باقر علیه السلام در این باره می‌فرماید:

«إِنَّ الرَّجُلَ لَيُذْنِبُ فَيُذَرُّ عَنْهُ الرِّزْقُ»^۱؛ «انسان گناه می‌کند و در نتیجه روزی از او دور می‌شود».

۳

چنان که خداوند در قرآن می‌فرماید:

﴿تَنكُم لَتَاتُونَ الرِّجَالِ وَ تَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَ تَاتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّتُمْ بَعْدَ اللَّهِ أَنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (نام سوره: شماره آیه) آیا شما از روی شهوت، به جای زنان، نزد مردان می‌آیید.

۶

قلب غافل، از خدا بریده است و به معاد نمی‌اندیشد و خداوند آن را نکوهش می‌کند:

﴿لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْخَاسِرُونَ﴾ (نام سوره: شماره آیه)؛ «و به ناچار، آنها در آخرت زیان‌کارند».

۵

شیوه‌های ارجاع‌دهی

۱. پاورقی

نام و نام خانوادگی یا نام مشهور، نام کتاب، نام و نام خانوادگی مترجم / مصحح، جلد، صفحه.

۱. عنوان کتاب، در پاورقی و در متن، به صورت ایرانیک درج می‌شود.
۲. اجزای پاورقی با ویرگول از هم جدا می‌شوند و برای عطف دو یا چند منبع در پاورقی، از نقطه‌ویرگول استفاده می‌شود.
۳. در صورتی که کتاب دو نویسنده داشته باشد، باید نام هر دو ذکر شود و اگر بیشتر باشند، نام خانوادگی (و نام) نخستین نویسنده ذکر شده، عبارت «و دیگران» به آن افزوده می‌شود.
۴. نام نویسنده و مترجم، در تمام ارجاع‌ها ذکر می‌شود؛ مگر آنکه در همان صفحه، دو بار به منبعی ارجاع داده شود که در این صورت نام نویسنده یا مترجم، در موارد بعدی حذف می‌شود و فقط نام کتاب می‌آید.
۵. عدد پاورقی در متن، بدون پرانتز یا هر علامت دیگری، و پس از نقطه پایان جمله یا گیومه و پرانتز بسته، درج می‌شود.
۶. به جای عباراتی همچون «رجوع کنید به» و «نگاه کنید به» و... از علامت اختصاری «ر.ک:» استفاده می‌شود.
۷. آیات و منابع مشهور، در همه جا، از ارجاع درون متنی (دو شماره از اندازه فونت متن کمتر)، استفاده می‌شود.
مثال؛ قل هو الله احد (توحید: ۱).
۸. چنانچه پانوشته‌های توضیحی به ارجاع نیاز داشته باشد، ارجاع آن، بعد از نقطه پایان جمله، درون پرانتز می‌آید.
۹. چنانچه کتاب چند جلدی باشد و هر جلد، مترجم جداگانه‌ای داشته باشد، نام مترجم، پس از شماره جلد، درج می‌شود.
۱۰. برخی از آثار با نام مؤلفانشان شناخته شده‌اند؛ در این گونه موارد، می‌توان همان اسم مشهور را آورد. (مانند تاریخ طبری)
۱۱. چنانچه نام کتابی طولانی بود، به اندک و نام مشهور آن بسنده می‌شود. (مانند بحارالانوار، وسائل الشیعه و...) اما در کتاب نامه کامل می‌آید. «إِنَّ الرَّجُلَ لَيُذْنِبُ فَيُذَرُّ عَنْهُ الرَّزْقُ» (بحار: ج ۱، ص ۲)؛ «انسان گناه می‌کند و در نتیجه روزی از او دور می‌شود».
۱۲. در پاورقی و کتاب‌نامه متون فارسی، «ال» از ابتدای عناوین حذف می‌شود و به شکلی که در زبان گفتار می‌آید، نوشته می‌شود.
۱۳. القاب و عناوین، مثل آیت الله، دکتر، مهندس، علامه و...، در کتاب‌نامه و پاورقی، از جلوی نام مؤلف حذف می‌شود.
۱۴. اگر ارجاع به چند صفحه باشد، فقط یک «ص» می‌آید؛ سپس شماره کوچک‌تر سمت راست و شماره بزرگ‌تر سمت چپ.
(مانند: ص ۱۲۱-۱۲۸)
۱۵. اگر ارجاع به همان منبع قبلی باشد، به ذکر کلمه «همان» و شماره جلد و صفحه بسنده می‌شود و اگر شماره جلد و صفحه هم یکسان باشد، فقط کلمه «همان» را می‌آوریم. این در صورتی است که بین دو پانوشته، پانوشته دیگری نیامده باشد.

۱۶. مشخصات منابع انگلیسی و نیز لغات لاتین، در پاورقی از سمت چپ نوشته می‌شوند و شماره آنها نیز لاتینی خواهد بود.

۱۷. شماره‌های پاورقی، در هر صفحه، از یک آغاز می‌شود و در همان صفحه پایان می‌یابد.

۱۸. در نهج البلاغه، به جای شماره صفحه، شماره خطبه، نامه یا کلمات قصار ذکر شود. در صحیفه سجادیه، نام دعا و فراز مورد نظر ذکر شود.

۱۹. در استناد به لغت‌نامه‌ها یا فرهنگ‌نامه‌ها، نیازی به درج شماره جلد یا صفحه نیست. بلکه نام لغت‌نامه و سپس مدخل مربوط نوشته می‌شود. (مانند لغت‌نامه دهخدا، ذیل عنوان ابن حیان).

۲۰. در استفاده از علائم ویرایشی دقت نمایید، علائم ویرایشی به واژه قبل از خود چسبیده و از واژه بعد، فاصله می‌گیرند.

مثال‌ها:

- سلیمان امیری، امامت و دلایل انتصابی بودن آن، ...

- ر.ک: حسن احمدی گیوی و دیگران، زبان و نگارش فارسی، ...

- (بقره: ۱۹۹)

- غلبه سیاسی تمدن غرب با غلبه معنوی و اخلاقی، بر جوامع اسلامی تکمیل شد. با سلطه غرب، گرفتاری‌ها و

بدبختی‌های مسلمانان نیز آغاز گشت. استعماران غربی بنیان‌های حکومت اسلامی را در هم شکستند و

منابع و دارایی‌هایشان را به غارت بردند و به راحتی با سرنوشت، آبرو و حیثیتشان بازی کردند. (سیدمهدی

علیزاده موسوی، نظام سیاسی در اندیشه سید ابوالاعلی مودودی، ص ۱۴۲)

- فردریک کاپلستون، تاریخ فلسفه، ج ۸، ترجمه جلال‌الدین مجتبی، ... ؛ فردریک کاپلستون، تاریخ فلسفه،

ج ۲، ترجمه ابراهیم دادجو، ...

ب) ارجاع به مقاله در نشریه

نام و نام خانوادگی، عنوان مقاله، نام مجله، سال نشر، شماره، صفحه.

مثال:

سید مهدی علیزاده موسوی، «ارزیابی وضعیت سلفیه براساس مکعب بحران»، مجله علوم سیاسی، ...

ج) ارجاع به مقاله در کتاب

نام و نام خانوادگی نویسنده مقاله، «عنوان مقاله»، نام و نام خانوادگی گردآورنده، عنوان کتاب، صفحه.

- در صورتی که هر کدام از مقاله یا کتاب مترجم داشت، پس از عنوان مقاله یا عنوان کتاب، نام مترجم ذکر می‌شود.

د) ارجاع به پایان‌نامه

نام و نام خانوادگی دانشجو، عنوان پایان‌نامه، صفحه.

۲. شیوه کتابنامه

الف) ارجاع به کتاب

نام خانوادگی، نام، عنوان کتاب، نام و نام خانوادگی مترجم / مصحح، نوبت چاپ، محل نشر: ناشر، سال نشر.

۱. در کتابنامه حتما باید اسم اصلی کتاب آورده شود و عنوان مشهور درون پرانتز قرار گیرد؛ مثل تاریخ الامم و الملوك (تاریخ طبری). مگر اینکه کتاب مورد استناد با نام مشهور به چاپ رسیده باشد. در این صورت، نام اصلی درون پرانتز قرار می گیرد؛ مانند تاریخ طبری (تاریخ الامم و الملوك)
۲. در کتابنامه باید نام کتاب به طور کامل بیاید؛ مثل بحار الأنوار الجامعة لدرر اخبار الأئمة الاطهار یا وسائل الشيعة فی تحصیل مسائل الشریعة.
۳. عناوین منابع در کتابنامه به صورت بولد (سیاه) درج می شود.
۴. اگر به چند اثر از یک نویسنده ارجاع داده شود، نام و نام خانوادگی نویسنده تنها در اولین اثر ذکر می گردد و در منابع بعدی، به جای نام و نام خانوادگی او، خط تیره (به اندازه طول نام و نام خانوادگی وی)، و پس از آن ویرگول درج می گردد.
۵. در صورتی که کتاب دو نویسنده داشته باشد، باید نام هر دو ذکر شود و اگر بیشتر باشند، نام خانوادگی (و نام) نخستین نویسنده ذکر شده، عبارت «و دیگران» به آن افزوده می شود.
۶. اگر کتاب گردآوری باشد، به جای نام مؤلف، نام گردآورنده را ذکر می کنیم و جلوی آن کلمه «گردآورنده» را داخل پرانتز می آوریم.
۷. هرگاه محل نشر، نام ناشر یا تاریخ نشر اثری معلوم نباشد، به جای آنها از نشانه های زیر استفاده می شود:
 - بدون تاریخ نشر: [بی تا]
 - بدون محل نشر: [بی جا]
 - بدون ناشر: [بی نا]

ب) ارجاع به مقاله

نام خانوادگی، نام، «عنوان مقاله»، نام و نام خانوادگی مترجم، نام مجله، شماره مجله، سال انتشار.

ج) ارجاع به پایان نامه

نام خانوادگی دانشجو، نام، عنوان پایان نامه، پایان نامه کارشناسی ارشد / دکترا، رشته، دانشکده، دانشگاه، گروه تحصیلی، سال دفاع.

د) ارجاع به منابع اینترنتی

نام خانوادگی نویسنده، نام، «عنوان مقاله»، تاریخ انتشار در اینترنت، آدرس کامل سایت.

مثال:

– نهرو، جواهر لعل، نگاهی به تاریخ جهان، ترجمه محمود تفضلی، چاپ دوم، تهران: امیرکبیر، ۱۳۴۳.

– رکنی، محمد مهدی (گردآورنده)، مجموعه سخنرانی های...

– خسروجردي، محمود، نقش شخصیت و باورهای معرفت شناختی در رفتار اطلاع جویی دانشجویان کارشناسی ارشد دانشگاه

تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، گروه کتابداری و اطلاع رسانی، ۱۳۸۷.

– فراهانی فرد، سعید، «اصلاح الگوی مصرف و محیط زیست» (مرداد ۱۳۸۸)، <http://www.ensani.ir/fa/content/217987/default.aspx>

نکاتی درباره ویرایش صوری

۱. شیوه املای واژگان، مطابق دستور خط فارسی، مصوب فرهنگستان ادب فارسی است؛ جز اینکه برای واژه‌هایی که فرهنگستان دو ضبط یا بیشتر پیشنهاد داده، یک صورت آن اختیار شده است.
۲. «ها»ی علامت جمع، به کلمه قبل از خود نمی‌چسبد؛ مگر در آنها و اینها.
۳. «ة» در واژه‌ها و ترکیبات و عبارت‌های مأخوذ از عربی، به صورت زیر نوشته می‌شود:
 - اگر در آخر کلمه تلفظ شود، به صورت «ت» نوشته می‌شود؛ مانند رحمت، جهت، قضات، نظارت، مراقبت، براءت و ...
 - اگر در آخر کلمه تلفظ نشود، برای نشان دادن حرکت ماقبل آن، به صورت «ه/ة» (های بیان حرکت) نوشته می‌شود؛ مانند علاقه، معاینه، نظاره، مراقبه، آتیه و ...
۴. «تاء» در ترکیبات عربی رایج در فارسی، مانند ليلة القدر، ثقة الاسلام، حجة الاسلام، آية الله، دائرة المعارف و ... معمولاً به صورت «ة/ة» نوشته می‌شود.
۵. «واو» که در برخی از کلمه‌های عربی، مانند زکوة، حیوة، مشکوة، صلوة و ... به صورت «آ» تلفظ می‌شود، در فارسی (جز در مواردی که رعایت رسم الخط قرآنی مورد نظر باشد) به صورت «الف» نوشته می‌شود؛ مانند زکات، حیات، مشکات، صلات.
۶. الف کوتاه همیشه به صورت الف نوشته می‌شود؛ مگر در موارد زیر:
 - الی، علی، حتی، اولی
 - اسامی خاص؛ مانند عیسی، یحیی، مرتضی، مصطفی، موسی، مجتبی (واژه‌هایی مانند اسمعیل، هرون، رحمن به صورت اسماعیل، هارون و رحمان نوشته می‌شود).
 - همه عبارات و کلماتی که عیناً از عربی گرفته شده است؛ مانند اعلام الهدی، بدرالدجی، طوبی لک، لاتعد و لاتحصی، سدرۃ المنتهی.
 - اسامی قرآن (مانند یس، طه، الم و ...) به شکل مضبوط در قرآن نوشته می‌شود.
۷. آوردن تنوین، در نوشته‌های رسمی، الزامی است؛ مانند واقعاً، موقتاً، طبیعتاً، عمداً، ابداً و ...
۸. هرگاه واژه‌هایی مانند جزء، استثناء، ابتداء با تنوین نصب همراه باشد، همزه آن روی کرسی «یاء» می‌آید؛ مانند جزئاً، استثنائاً، ابتداءً و ...
۹. حرکت گذاری تنها در حدی لازم است که احتمال بدخوانی داده شود؛ مانند عَرَضه / عَرَضه، حَرَف / حَرَف.
۱۰. واژه‌های دارای هجای میانی «وو» با دو واو نوشته می‌شود؛ مانند طاووس، کیکاووس، داوود و ...

۱۱. القاب، در صورتی که به صورت ساکن خوانده شوند، بدون فاصله با مابعد درج می‌شوند و در صورتی که مکسور ادا شوند با یک فاصله؛ نمونه‌ها: شیخ طوسی، شیخ مفید، سید رضی، حاج ملاهادی، میرزا آقاخان، آقاهاشم خان، ملاصدرای، شیخ عباس قمی، سید محمدحسین طباطبائی و

۱۲. در اسامی افراد، پیش و پس «بن»، فاصله درج می‌شود؛ مانند محمدبن یعقوب ﴿ محمد بن یعقوب

۱۳. در متن فارسی، تشدیدهای غیر ضرور حذف می‌شوند.

۱۴. جز در موارد نادری که امکان نادرست خواندن کلمه یا عبارتی وجود دارد، علائمی مانند تشدید، تنوین، فتحه، کسره، ضمه، یای اضافه و نشانه اضافه (ء) درج نمی‌شود.

۱۵. کلیشه‌ها بدون فاصله با کلمه پیش از خود درج شود؛ مانند رسول خدا ۹ ﴿ رسول خدا ۹

۱۶. نقطه یا نقطه‌ویرگول همواره بیرون پرانتز یا گیومه بسته قرار می‌گیرد.

۱۷. پیش از حروف ربط یا عبارت‌های پیوندی همواره نقطه می‌آید؛ مانند اگر، ولی، اما، ازاین‌رو، بنابراین، لذا، با وجود این؛ به استثنای «زیرا، چراکه، یعنی، همان‌گونه، از جمله، برای مثال، به عبارت دیگر» و عبارت‌ها یا حروف هم‌معنای موارد مذکور که پیش از آنها نقطه‌ویرگول می‌آید.

۱۸. در کاربست نشانه ویرگول در موارد ذیل، کمال دقت را داشته باشید:

أ) پس از منادا ﴿ ای برادر، تو همه اندیشه‌ای.

ب) برای جدا کردن کلمه یا گروهی که بدل کل از اسم یا ضمیری است. ﴿ سعدی، شاعر شیرین‌سخن شیراز، در نظامیه بغداد درس خواند.

ج) برای جدا کردن عبارت توضیحی. ﴿ در این ناحیه، انواع غلات، به ویژه گندم، کشت می‌شود.

د) میان کلمه‌هایی که ممکن است هنگام خواندن، به صورت ترکیب اضافی خوانده شود. ﴿ برای ایرانی، مسلمان در هر جا گرامی است.

ه) برای جدا کردن جمله صله غیر تحدیدی. ﴿ دکتر افلاطون، که همسایه ماست، دیروز به عیادت من آمد.

یادآوری: جمله صله در حکم صفت است و گاه موصوف را محدود می‌کند (مانند مردی که موقع شناس باشد...) و

گاه چنین نمی‌کند (مانند معلمی، که شغل شریفی است، ...). صله نوع اول را تحدیدی و نوع دوم را غیر تحدیدی می‌خوانند. جمله صله تحدیدی با ویرگول جدا نمی‌شود.

و) به جانشینی محذوف ﴿

ز) پس از وجه وصفی ﴿ کوفه آرام خفته، در عزای حیدر می‌گریست.

شیوه تیتربندی

بخش:

فصل:

- تیتربندی ۱ ← ۱. ۲. ۳. ۴.
- تیتربندی ۲ ← الف (ب) (ج) (د)
- تیتربندی ۳ ← یک - دو - سه - چهار -
- تیتربندی ۴ ← اول - دوم - سوم - چهارم -

شیوه عددنویسی

عددنویسی در متون پژوهشی بدین گونه است:

الف) در موارد زیر عددنویسی به شکل رقمی است:

- متون ریاضی و شبه ریاضی و متون پر عدد
 - اعدادی که میان آنها واو عطف به کار رفته باشد؛ مانند ۲۵، ۲۴۵، ۱۷۰/۰۰۰
 - اعداد اعشاری؛ مانند ۳/۳۴
 - طول و عرض جغرافیایی؛ مانند ۴۵°، ۳۸ یعنی سی و هشت درجه و چهل و پنج دقیقه
 - شماره شناسنامه، صفحه و جلد، شماره تصویر، نمودار، سوره و آیه
 - تاریخ تولد و وفات، آغاز و پایان حکومت و نظایر آن (از چپ به راست نوشته می شود: ۱۳۷۵ - ۱۳۸۹)
- ب) در موارد زیر عددنویسی به شکل حروفی است:
- تمامی متون غیر ریاضی و متونی که عدد در آنها کم به کار می رود؛ مانند هشت کتاب، ده نفر مسلح
 - اعداد ترتیبی؛ مانند سومین کتاب، دهمین همایش
 - کسرها، وقتی با عدد صحیح همراه نباشد؛ مانند سه چهارم حجم کتاب
 - اعدادی که میان آنها واو عطف به کار نرفته باشد؛ مانند بیست، چهل، هفتاد و...
 - تمام اعداد اصلی، اعم از عطفی و غیر عطفی، اگر سر سطر بیاید؛ مانند بیست و پنج نفر در جلسه امروز حاضر بودند.
- ج) به هر دو شکل (حروفی - رقمی)

- ساعت و دقیقه؛ مانند ۴:۱۵ یا چهار و پانزده دقیقه

- درصد؛ مانند ۲٪ یا دو درصد یا ۲ درصد

- تاریخ نویسی؛ مانند ۹ دی ۱۳۸۸ یا نهم دی ۱۳۸۸

جدول نشانه‌های اختصاری

نشانه	مفهوم	نشانه	مفهوم
الخ	تا آخر / الی آخر	ش	شماره
بی نا	بی ناشر	ص	صفحه یا صفحات
بی تا	بی تاریخ	همان	همان منبع
بی جا	بی محل نشر	ق.م	قبل از میلاد
ج	جلد	ق	هجری قمری
ر.ک:	رجوع کنید به	ش	هجری شمسی

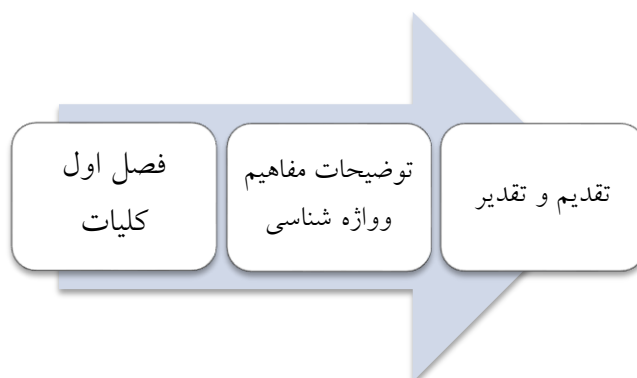
توجه: تغییرهای کلی که باید در تمام متن اعمال شود، در صفحه عنوان کتاب با امضای ویراستار آورده شود و از سیاه کردن تک تک موارد در متن، خودداری شود.

بخش دوم: پایان نامه

پس از تایید و ارزیابی اثر ارسالی (پایان نامه، اثر پژوهشی و...)، تبدیل آن به کتاب یک امر اجتناب ناپذیر است. به همین منظور از نویسندگان محترم خواهشمند است، موارد زیر را به طور دقیق رعایت کنند:

صفحه اول: تنها نام کتاب و نویسنده آورده شود. از آوردن القاب مثل دکتر، حجت الاسلام و... پرهیز شود.

مواردی که باید حذف شود عبارتند است:

یادآوری: موارد حذف شده ضروری، به صورت خلاصه در مقدمه آورده شود.

تذکر: تقدیم و تشکر در پایان بندی مقدمه درج گردد.

نام اثر: نامی مناسب برای کتاب، دو یا سه سیلاب، انتخاب کنید. اگر نیاز به توضیحاتی در مورد موضوع آن است در ذیل نام کتاب اضافه شود. مثال:

عنوان پایان نامه: نقش عوام و خواص در شکل گیری عاشورا

قهرمانان و بازندگان

اصلاح نام فصل ها، گفتارها و تیتراها به طور مثال:

اشاره ای به زندگی حضرت زینب سلام الله علیها = نگرشی نو به حیات زینبی

توجه: اشکالات تایپی و محتوایی به عهده نویسنده می باشد بنابراین متن را به طور کامل مورد بررسی دقیق، قرار دهید.

تهیه شده در: مرکز نشر هاجر